

РЕШЕНИЕ

№ 236

гр. К., 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТОДОР СТ. ТОДОРОВ**

при участието на секретаря **ПЕТЯ ИЛ. МАНОЛОВА**
като разгледа докладваното от **ТОДОР СТ. ТОДОРОВ** Административно наказателно дело № 20235510200701 по описа за 2023 година

Обжалвано е наказателно постановление № ****-***/09.01.2023 г. на ВПД Началник в РУ К., с което е наложено административно наказание- глоба.

Недоволен от това останал жалб. М. М. Х., който го обжалва пред съда. Мотивира жалбата си с обстоятелството, че не е извършил административно нарушение, както и че съставеният акт за установяване на административно нарушение, и издаденото въз основа на него наказателно постановление не отговорят на изискванията на ЗАНН.

Редовно призован не се явява. Явява се пълномощник, който поддържа жалбата и моли съдът да отмени обжалваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

Възз. страна редовно призовани не изпращат представител в последното съдебно заседание. Изпращат писмено становище, с което молят съдът да потвърди обжалваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно.

Съдът като взе предвид събраните в хода на производството доказателства, установени с доказателствени средства - показания на свидетели, писмени и след като ги прецени поотделно и във съвкупност приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и от лице, имащо право на жалба на основание чл. 59 ал. 2 от ЗАНН, поради което е допустима.

Разгледана по същество се явява неоснователна.

В обстоятелствената част на обжалваното наказателно постановление

административнонаказващият орган /АНО/ е приел и посочил, че на 08.11.2022 г. в гр. К., при извършване на полицейска проверка на нар. М. М. Х., в качеството му на водач на неправилно паркирано в зоната на действие на забранителен знак моторно превозно средство, след надлежно предупреждение нар. М. М. Х., пречи на полицейски орган да изпълнява задълженията си, свързани с охрана на обществения ред и контрол на пътното движение, като отказва да удостовери самоличността си с документ за самоличност и отказва да каже имената си, като се е държал грубо и арогантно с полицейските служители, с което виновно е нарушил разпоредбата на чл. 264 ал. 1 от ЗМВР.

На основание същия законов текст, АНО наложил административно наказание глоба в размер от 500 лв..

От събраните в хода на производството доказателства – показанията на св. И. Ц.- актосъставител, и св. С. С., при осъществяване на функциите си по охрана на обществения ред, установили, че на приетата дата и място от АНО е имало паркиран „Инкасо“ автомобил със включени аварийни светлини в нарушение на правилата за движение.

След около 30-40 минути свидетелите отново минали оттам като видели трима служители на охранителната фирма да пият кафе и консумират десерти във намиращата се наблизо сладкарница „И.“.

Тъй като автомобилът продължавал да бъде в нарушение, полицейските служители отишли при служителите на охранителната фирма, движещи се с „Инкасо“ автомобиля, след което попитали кой е водачът на автомобиля /бус/, като поискали документите му.

Жалб. Х. казал, че е той, но им казал, че нямат право да го проверяват.

Св. Ц. заявил, че ще бъде задържан, ако не си даде документите, както и за това, че пречи на полицейска проверка.

Нар. отново отказал да ги даде, като заявил: „Айде да видим какво ще стане“. Полицейските служители му казали, че е задържан, след което двамата свидетели го хванали под мишницата, за да го отведат в РУ К. за установяване на самоличност, но жалб. започнал да се дърпа.

Намесици се и колегите на жалб., а при опит да му бъдат поставени бележниците св. С. и жалб. паднали на земята и съпротивата му не му позволила да бъде задържан.

Полицейските служители поискали помощ от свои колеги и след тяхното пристигане жалб. бил отведен в РУ на МВР, където започнал да съдейства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че е имало издадено устно полицейско разпореждане, което е законно, тъй като съобразно разпоредбата на чл. 64 от ЗМВР.

Съгласно тази разпоредба полицейските служители имат право да издават устни и писмени разпореждания при изпълнения на своите функции, които са задължителни за гражданите.

Неизпълнението на тези полицейски разпореждания във връзка с функциите

им се наказва със разпоредбата на чл.257 ал.1 от ЗМВР.

В настоящия случай жалб. е наказан на основание чл.264 ал.1 от ЗМВР тъй като със поведението си е пречил на полицейските органи.

Това пречене съдът приема, че се е изразявало в отказа да бъде задържан и отведен във РУ за да му бъде установена самоличността .

Именно с това дърпане довело до падането на единия от полицаите на земята е осъществено и административното нарушение изразяващо се в протИ.законното пречене от страна на жалб. на полицейските органи да изпълняват задълженията си.

Поради това съдът приема, че е налице протИ.законно пречене на полицейски орган да изпълнява функциите си за което правилно и законосъобразно АНО е квалифицирал деянието на жалб. Х. като такова нарушаващо нормата на чл.264 ал.1 от ЗМВР.

В обстоятелствената част на обжалваното наказателно постановление са описани две административни нарушения- едното е пречене на орган на МВР а другото не изпълнение на разпорежданията на такъв орган ,но АНО е наложил само едно административно наказание за което съдът изложи по-горе мотиви .

Поради това съдът не приема възраженията на пълномощника на жалб. направени в жалбата против обжалваното наказателно постановление и поддържани в съдебното заседание, че жалб. не е извършил административно нарушение а деянието е следвало да се квалифицира по друга законова разпоредба / чл.80 от ЗБЛД/.

От извършената от съда служебно проверка на обжалваното наказателно постановление се установява, че АНО е посочил всички факти и обстоятелствата имащи значение както конкретизиране на нарушението по време, място и начин на извършване, както и кой е бил извършителя, дадено е и описание на нарушението, правилно е приложена и правната квалификация на деянието поради което същото отговоря изцяло на изискванията на чл.57 от ЗАНН.

Административното наказание е определено към предвидения в закона минимален размер поради което не подлежи на индивидуализация от съда за намаляване размера му.

Предвид горното съдът намира, че жалбата е неоснователна а обжалваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно следва да се потвърди.

Водим от горните мотиви съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № ****-***/09.01.2023г. на ВПД Началник в РУ К. с което на основание чл.264 ал.1 от ЗМВР е наложено административно наказание глоба в размер от 500 лв. на М. М. Х. с ЕГН ***** жив. в гр. С. З. ул. „Д. Т. С.“ № ** вх. * ет. * ап. ** като правилно

и законосъобразно.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от получаване на съобщението пред Административен съд гр. С. З..

Съдия при Районен съд – К.: _____